

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2504 จนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า 40 ปี เน้นการพัฒนาและปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยส่วนรวม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 ถึงฉบับที่ 4 ส่งเสริมการขยายและกระจายบริการขั้นพื้นฐานด้านสาธารณสุขโภชนาการ สาธารณูปการในภูมิภาคและพื้นที่ชนบท แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 เน้นการปรับโครงสร้าง เพิ่มประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจและพัฒนาต่อเนื่องในด้านบริการทางสังคม แนวนโยบายของแผนพัฒนาฉบับนี้ได้นำมาเป็นกรอบเพื่อกำหนดแผนพัฒนาในระดับจังหวัดจนถึงระดับท้องถิ่น เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคมีการกำหนดเมืองหลักและเมืองศูนย์กลางความเจริญ เพื่อช่วยกระตุ้นการพัฒนาชนบท ส่วนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 ถึง ฉบับที่ 8 ให้ความสนใจในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชากรในเมืองและชนบทเพื่อให้ได้เกณฑ์มาตรฐาน การดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมาทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในแต่ละพื้นที่ซึ่งมีความแตกต่างในด้านกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงในเมืองซึ่งเป็นบริเวณที่มีการกระจุกตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และการบริการอยู่อย่างหนาแน่น ระดับความซับซ้อนของแต่ละชุมชนเมืองจึงมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพพื้นฐานและโครงการพัฒนาของรัฐบาลที่ดำเนินการในพื้นที่ รวมถึงการตั้งถิ่นฐานและความสำคัญของชุมชนในอดีต ผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจึงเป็นเงื่อนไขในการกำหนดรูปแบบและแนวทางการพัฒนาชุมชนเมืองในอนาคต

มนุษย์ตั้งถิ่นฐานอยู่รวมกันเป็นชุมชนเพื่อทำมาหากินและประกอบกิจกรรมต่างๆ อาจพิจารณาชุมชนได้ 3 ลักษณะ คือ หน่วยของถิ่นที่อยู่ หน่วยของการจัดระเบียบสังคมและหน่วยของจิตใจและวัฒนธรรม (ดารณี ถวิลพิพัฒนกุล, 2544 : 25) ชุมชนจึงเป็นระบบสังคมหนึ่งๆ ประกอบด้วยระบบย่อยซึ่งทำหน้าที่แตกต่างกัน ชุมชนยังเป็นโครงข่ายของการปะทะสัมพันธ์ทางสังคมมีการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างคน กลุ่ม สถาบัน โดยทั่วไปชุมชนมีอยู่ 2 ประเภท คือ ชุมชนชนบทและชุมชนเมือง การจำแนกความแตกต่างของชุมชนทั้งสองประเภทพิจารณาได้จากขนาดและความหนาแน่นของประชากร ลักษณะทางนิเวศวิทยา ลักษณะทางเศรษฐกิจ ความสำคัญทางการบริหารและการปกครอง เมื่อชุมชนมีความเจริญขึ้นถ้าพิจารณาในแง่ของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม คือ การเคลื่อนเข้าสู่สภาวะซับซ้อนและมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีขึ้น ผ่านกระบวนการแยกย่อยของโครงสร้างและหน้าที่และการผสมผสาน เมื่อชุมชนเจริญขึ้นจะเกิดการแยกย่อยในหน้าที่ของชุมชน การแยกย่อยทำให้เกิดความแตกต่างกันออกไปในระบบย่อย ดังนั้นการผสมผสานจึง

เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเชื่อมโยงส่วนที่แยกย่อยของชุมชนเข้าด้วยกัน การศึกษาครั้งนี้หน่วยการวิเคราะห์คือ เทศบาลซึ่งเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นในเขตชุมชนที่มีความเจริญ ใช้ในการบริหารเมือง หลักเกณฑ์การจัดตั้งท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลคือ จำนวนของประชากร ความเจริญทางเศรษฐกิจ โดยพิจารณาจากรายได้ที่พอควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ที่ท้องถิ่นต้องปฏิบัติ และมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาล จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแบ่งเทศบาลได้ 3 ประเภท คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร เทศบาลจึงเป็นชุมชนที่มีผู้คนตั้งถิ่นฐานอยู่อาศัยและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ประกอบด้วยระบบย่อยต่างๆ มีการปะทะสัมพันธ์กันระหว่างบุคคล กลุ่ม สถาบัน และมีบทบาทเป็นศูนย์กลางการให้บริการด้านเศรษฐกิจและสังคมแก่พื้นที่รอบนอก เทศบาลมีการเปลี่ยนแปลงจากรูปแบบเรียบง่ายไปสู่รูปแบบซับซ้อนขึ้น คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร แต่ละรูปแบบแตกต่างกันตามจำนวนของประชากร ความเจริญทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นและความสำคัญทางการเมือง นอกจากนี้เทศบาลในระดับเดียวกัน เช่น เทศบาลเมืองก็ยังมีระดับความซับซ้อนและความสำคัญที่แตกต่างกันไป

การศึกษาครั้งนี้เลือกศึกษาในระดับเทศบาลนครและเทศบาลเมือง เพื่อให้การจำแนกกลุ่มตามการพัฒนาของเทศบาลอยู่ภายใต้เงื่อนไขและปัจจัยแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน โดยพิจารณาว่าเทศบาลนครและเทศบาลเมืองเป็นระบบสังคมที่ประกอบด้วยระบบย่อยมีหน้าที่แตกต่างกัน เกณฑ์ในการจัดตั้งเทศบาลเมืองกำหนดให้ท้องที่ที่เป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดทุกแห่ง ไหย่ยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองได้โดยไม่ต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์อื่นประกอบ ส่วนท้องที่มีใช้ศาลากลางจังหวัดอาจยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เทศบาลนครได้รับการจัดตั้งในท้องที่ซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลนครและมีหลักเกณฑ์อื่นประกอบด้วย เช่น จำนวนประชากร ดังนั้นระดับความซับซ้อนของกิจกรรมต่างๆในเทศบาลนครจึงสูงกว่าเทศบาลเมือง สาเหตุที่เทศบาลตำบลไม่อยู่ในกลุ่มที่ทำการศึกษานี้เนื่องจากเทศบาลตำบลบางส่วนจำนวน 981 แห่ง เพิ่งได้รับการยกฐานะจากสุขาภิบาล เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร ทำให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนในด้านขนาดประชากร ฐานะทางการคลัง รวมถึงหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติให้กระทำ เทศบาลตำบลจึงไม่จัดอยู่ในกลุ่มที่ทำการศึกษา ชุมชนในเขตเทศบาลนครและเทศบาลเมืองมีบทบาทด้านการผลิต การบริโภค การให้บริการทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมแก่พื้นที่รอบนอก นอกจากนี้การประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองท้องถิ่นหลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น ดังนั้นการประเมินศักยภาพในการพัฒนาของเทศบาลในภาวะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นสิ่งที่น่าศึกษา เพราะทำให้ทราบถึงระดับความซับซ้อนของกิจกรรม และแสดงถึงความสามารถในการปรับตัวของเทศบาลให้เข้ากับสภาพแวดล้อม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐบาลและเอกชนสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการพิจารณาศักยภาพของเทศบาล เพื่อการวางแผนและสร้างโครงการพัฒนารวมถึงจัดสรรเงินอุดหนุนให้เหมาะสมกับศักยภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. ศึกษาศักยภาพในการพัฒนาของเทศบาลนครและเทศบาลเมือง โดยพิจารณาการแยกย่อยของโครงสร้างหน้าที่ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และการผสมผสานทางสังคม
2. จัดกลุ่มเทศบาลนครและเทศบาลเมืองตามศักยภาพในการพัฒนา

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ศักยภาพในการพัฒนาของเทศบาลนครและเทศบาลเมืองสามารถศึกษาได้ในหลายประเด็น เช่น กายภาพ เศรษฐกิจ ประชากร แต่ในการวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาศักยภาพในการพัฒนาทางสังคม โดยพิจารณาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมในส่วนของ การแยกย่อยของโครงสร้างและหน้าที่ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งการผสมผสานทางสังคม

2. ขอบเขตการวิเคราะห์

การศึกษาศักยภาพในการพัฒนาของเทศบาลนคร และเทศบาลเมืองในประเทศไทย หน่วยการวิเคราะห์ ได้แก่ ท้องที่ซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลนครและเทศบาลเมือง ภายในวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2545

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ศึกษาทฤษฎีแนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อประเมินประเด็นแนวความคิดระเบียบวิธีการวิจัย ข้อสรุป ข้อเสนอแนะก่อนทำการวิจัย
2. กำหนดวัตถุประสงค์ และขอบเขตในการวิจัย(ด้านเนื้อหาและขอบเขตการวิเคราะห์)
3. รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคมในระดับเทศบาลนครและเทศบาลเมืองที่ทำการศึกษาจากเอกสาร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดสิ่งวัดศักยภาพในการพัฒนาโดยเน้นการแยกย่อยของโครงสร้างและหน้าที่ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการผสมผสานทางสังคม
4. จัดเก็บข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เพื่อรวบรวมและตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากส่วนกลางโดยออกแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังเทศบาลที่เป็นหน่วยการวิเคราะห์ และทดสอบแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง นำเชื่อถือ และความเหมาะสมของตัวแปรต่างๆ เพื่อให้สามารถใช้ได้กับเทศบาลนครและเทศบาลเมืองทุกแห่ง จากนั้นทำการปรับปรุงแบบสอบถามและจัด

ส่งไปยังกองวิชาการและแผนงานของเทศบาลนครและเทศบาลเมือง ทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ในขั้นต่อไป

5. ลักษณะการวิจัยเป็นแบบ Cross-Sectional Study เป็นการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียวจากหน่วยการวิเคราะห์ เพื่อนำมาศึกษาถึงความแตกต่างของการแยกย่อยของโครงสร้างและหน้าที่ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และการผสมผสานทางสังคม

6. ข้อมูลที่ได้จากเอกสารและแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์ด้วยกระบวนการทางสถิติ เพื่อให้สามารถตอบวัตถุประสงค์ในการศึกษาได้ โดยจำแนกข้อมูลการแยกย่อยของโครงสร้างและหน้าที่ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมและการผสมผสานทางสังคม โดยใช้เทคนิค Guttman Scale และ Mutidimensional Scaling เพื่อเรียงลำดับตัวแปรที่แสดงถึงความหลากหลายของกิจกรรมซึ่งมีหน้าที่และความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกันในด้านเศรษฐกิจและสังคม จัดกลุ่มเทศบาลนครและเทศบาลเมืองตามศักยภาพในการพัฒนา

7. สรุปและแสดงผลการศึกษาในรูปแบบของการบรรยาย ตาราง แผนภูมิ แผนที่ และเสนอแนะเพื่อการทําวิจัยในครั้งต่อไป

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษามีทั้งข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลปฐมภูมิซึ่งมีแหล่งที่มาแตกต่างกันดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ

1.1 ข้อมูลจากการวิจัยเอกสาร มีแหล่งที่มาจากหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

กระทรวงมหาดไทย

- สำนักบริหารการปกครองท้องที่ สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และสำนักการทะเบียน กรมการปกครอง
- กรมการผังเมือง

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- สถาบันประชากรศาสตร์
- ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์
- สถาบันวิทยบริการ
- ศูนย์เอกสารประเทศไทย

1.2 ข้อมูลจากสื่อไม่ตีพิมพ์ประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์ระบบออนไลน์ (Online)

- ศูนย์ข้อมูลท้องถิ่น. ข้อมูลพื้นฐานเทศบาล พ.ศ. 2543 [Online].2545 .

แหล่งที่มา : <http://www.local-gov.net> [12 กันยายน 2545]

- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ข้อมูลสหกรณ์ พ.ศ. 2544 [Online]. 2543.

แหล่งที่มา : http://www.cdp.go.th/mop_detail/43.htm [25 มกราคม 2544]

2. ข้อมูลปฐมภูมิ

การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิโดยใช้การออกแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังเทศบาลต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่มีได้จัดเก็บไว้ในส่วนกลาง

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

1.การแยกย่อยทางเศรษฐกิจ หมายถึง การกระจายหน้าที่และความชำนาญพิเศษในระบบเศรษฐกิจของสังคมที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การบริโภค และการกระจายผลผลิต

2.การแยกย่อยทางสังคม หมายถึง เป็นการกระจายของหน้าที่และความชำนาญพิเศษทางด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แบบแผนค่านิยม และความเป็นอยู่ทางสังคมที่ดีของสมาชิกในสังคม

3.การผสมผสานทางสังคม หมายถึง แรงประสานส่วนต่างๆของสังคมไม่ว่าจะเป็นสมาชิกหรือองค์กรชุมชนเข้าด้วยกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.ทราบถึงศักยภาพในการพัฒนาของเทศบาลนครและเทศบาลเมืองที่ทำการศึกษา และเป็นข้อมูลในการปรับปรุง รวมถึงการส่งเสริมเทศบาลนครและเทศบาลเมืองที่มีศักยภาพในการพัฒนาที่แตกต่างกันตามความเหมาะสม

2.ทราบถึงระดับความซับซ้อนของเทศบาลในฐานะที่เป็นระบบสังคม และแสดงถึงความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

3.ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาศักยภาพในการพัฒนาด้านต่างๆ เช่น กายภาพ เศรษฐกิจเพื่อประกอบการวางแผนและการกำหนดโครงการพัฒนา และเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนจากรัฐบาลให้เหมาะสมกับศักยภาพในการพัฒนาของแต่ละเทศบาล

ข้อจำกัดในการศึกษา

1.เนื่องจากเทศบาลเมืองหลายแห่งขาดคุณสมบัติด้านจำนวนประชากร แต่ด้วยเหตุผลทางด้านการเมืองการปกครองจึงมีฐานะเป็นเทศบาลเมือง ดังนั้นเทศบาลหลายแห่งจึงมีความแตกต่างกันมาก เช่น จำนวนประชากร ฐานะทางการคลัง

2. ข้อจำกัดด้านเวลา งบประมาณและลักษณะของข้อมูล ทำให้ข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษาอาจไม่ครอบคลุมรายละเอียดทั้งหมด แต่ได้พิจารณารวบรวมข้อมูลที่คิดว่ามีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย

3. หน่วยงานท้องถิ่นระดับเทศบาลไม่ได้จัดเก็บข้อมูลบางประเภทที่จำเป็นต้องใช้ในการศึกษา ดังนั้นจึงดัดแปลงข้อมูลบางเรื่องซึ่งจัดเก็บไว้ที่ส่วนกลางเพื่อให้เหมาะกับวัตถุประสงค์และวิธีการวิจัย ซึ่งอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในเรื่องความแม่นยำถูกต้อง

4. ข้อมูลพื้นฐานเทศบาลซึ่งส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจัดเก็บมีรายละเอียดแตกต่างกันไป ข้อมูลที่ได้รับจึงต้องนำมาปรับให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน

5. ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลอันเนื่องมาจาก การนิยาม วิธีการจัดเก็บข้อมูล วัตถุประสงค์ในการใช้งาน ตลอดจนช่วงเวลาในการจัดเก็บของแต่ละหน่วยงานที่มีรอบในการจัดเก็บไม่ตรงกัน จึงยากแก่การวิเคราะห์ให้อยู่ในกรอบเวลาเดียวกันได้อย่างถูกต้อง

6. การกำหนดเขตเทศบาลในประเทศไทยเป็นไปตามความเหมาะสม ด้านการบริหารการเมืองการปกครอง ทำให้พื้นที่ความเป็นเมืองของแต่ละเทศบาลอาจมีความแตกต่างกัน เนื่องจากเทศบาลบางแห่งขยายเขตพื้นที่ออกไปหลายตำบลเพื่อเพิ่มจำนวนประชากรเมือง แต่อาจมีกิจกรรมที่เกี่ยวกับการแยกย่อยและการผสมผสานกระจุกตัวอยู่บางตำบลเท่านั้น เนื่องจากการศึกษาค้นคว้าพิจารณาการตั้งถิ่นฐานในชุมชนเมือง จึงใช้ขอบเขตเทศบาลเป็นตัวกำหนดพื้นที่การตั้งถิ่นฐานในชุมชนเมือง เพื่อความเหมาะสมในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น

องค์ประกอบของวิทยานิพนธ์

การศึกษาศักยภาพในการพัฒนาของเทศบาลนครและเทศบาลเมืองในประเทศไทย แบ่งเป็น 6 บท ประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการศึกษา ขอบเขตการศึกษา วิธีดำเนินการศึกษา ข้อมูลและแหล่งข้อมูล คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และองค์ประกอบวิทยานิพนธ์ บทที่ 2 กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการวิจัยประกอบด้วยความหมายและระดับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทฤษฎีและแนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมของชุมชน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบความคิดของการวิจัย บทที่ 3 กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัยมีการศึกษา 4 ขั้นตอน คือ การกำหนดพื้นที่ศึกษาและหน่วยการวิเคราะห์ การกำหนดและการวัดตัวแปร การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ 4 ศักยภาพในการพัฒนาของเทศบาล ประกอบด้วยการศึกษาหลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาลนครและเทศบาลเมือง การกระจายตัวของเทศบาล ขนาดประชากรส่วนศักยภาพในการพัฒนาของเทศบาลศึกษารูปแบบ และระดับของศักยภาพในการพัฒนาด้านการแยกย่อยทางเศรษฐกิจ การแยกย่อยทางสังคม และการผสมผสานทางสังคมและการกระจายตัวของกิจกรรมดังกล่าว บทที่ 5 เป็นการวิเคราะห์เพื่อจัดกลุ่มเทศบาลตามศักยภาพในการพัฒนา บทที่ 6 กล่าวถึงการสรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาเทศบาลและการศึกษาวิจัยในอนาคตต่อไป